

Založené 1999

Pokoj a dobro

Katolícky časopis farnosti Markušovce
Ročník 13 Číslo 3 Júl 2011

Cestou svojho povolania

Stal sa kňazom. S posvätnou úctou prijíma okolie rozhodnutie, voľbu, povolanie... Dúfajúc, že v tomto povolaní obstojí až do konca. Nie je to ľahké. Vyžaduje si to mať po celý čas pred očami jeho zmysel, cieľ a napĺňať ich. Nevyhnutná je modlitba, aby ľahkovážne neodbočil do lákavých, ale zradných vôd. Veľmi potrebná je sebadisciplína. Nielen na rozvoj osobnosti, ale hlavne na zvládanie prekážok. Aby pred nimi neutekal, neobchádzal ich, nepodliezal, netváril sa, že ich nevidí, nevyhýbal sa ich riešeniu. Lebo ako

hovorí istý autor: „Radostné udalosti dajú čaro životu, ale nikdy neprivedú k odhaleniu pravdy o sebe, ani k duchovnému rastu, ani k pravej slobode. To je rezervované iba pre veci, osoby a situácie, ktoré nám spôsobujú bolesť.“ Nezabúdať, že „Kristus sa nestal človekom, aby nám problémy odňal, ale aby nás naučil zvládať ich, a tak žiť zodpovednejšie“ (M. H. Padovani, SVD). Okrem toho mať srdce otvorené pre iných, ale do komôrky srdca, ktorá je určená len pre tajomstvo naplnenia svojho povolania, nepustiť

nikoho z ľudí. To miesto je vyhradené výlučne pre Boha.

A teraz si milá čitateľka, milý čitateľ namiesto slova kňaz v prvej vete doplň svoje povolanie – manžela, manželky, rodiča, starého rodiča, syna, dcéry, brata, sestry, svokra, svokry, zaťa, nevesty...

Aké dôležité je obstať vo svojom povolaní!

A zároveň rešpektovať a ctiť si povolania iných.

Monika Hodnická
Snímka: Peter Lazor

... bol svätým kňazom

Anna
Dudová
čítaj str. 3

Boh dáva slobodu ...

P. Lazor,
A. Lazorová
čítaj str. 4-6

Slovo na prázdniny

Marek
Ondra
čítaj str. 7

Milí čitatelia!

Minuloročný jún bol pre nás dosť smutný. Prežívali sme ťažkosti spojené so záplavami. Našťastie tento rok k nám prišla privalová vlna milostí spojená s kňazskou vysviackou nášho rodáka Matúša. Veľmi sa z toho tešíme. Matúš sa tak pridá k početnému radu markušovských kňazov. Je to nesmierny dar pre celú farnosť, a preto chcem vyjadriť presvedčenie, že sa budeme usilovať nášho Matúša aj naďalej podporovať.

Ďalšou významnou júnovou udalosťou boli 75. narodeniny otca biskupa Mons. Františka Tondru. Farnosti spišskej diecézy si pripomenuli túto slávnosť ďakovnými svätými omšami.

Obe udalosti ovplyvnili výber tém tohto čísla časopisu, ktoré sme venovali práve duchovným povolaniam.

Redakcia vám praje pozhnané prázdninové a dovolenkové letné obdobie.

*Monika Hodnická,
šéfredaktorka*

zdravotnícke okienko

Zdravotné úskalia leta

Prvá polovica roku 2011 sa chýli ku koncu... Nastáva čas dovolení a školských prázdnin, ktorý je určený na regeneráciu a vyhasnutie stereotypov každodenného života. Stresujúci životný štýl prináša i adrenalínové trávenie dovolení, i rôzne nebezpečné športy. Preto je aj v čase oddychu potrebné počítať s úrazmi, hlavne pri riskantnom trávení voľného času – adrenalínové športy, turistika, horezectvo, splavovanie riek, potápanie, šnorchovanie. Nebezpečenstvo hrozí pri zle odhadnutých schopnostiach, fyzických možnostiach a podcenení počasia. Ťažké úrazy neraz končia smrťou.

V lete je nezriedkavý úraz topením či utopením. Tu si treba uvedomiť, že ľudský mozog vydrží bez kyslíka asi 4 minúty. Po 10–15 minútach už dochádza k poškodeniu mozgových buniek. Paradoxne – nádej na prežitie predlžuje nízka teplota vody a podchladenie utopeného. K resuscitácii treba bezodkladne privolať rýchlu záchrannú službu a do doby jej príchodu uvoľniť dýchacie cesty, skontrolovať dýchanie a akciu srdca. Pri ich chýbaní je potrebné neodkladne začať masáž srdca, u detí s frekvenciou 15 k 2 umelým vdychom a u dospelých s frekvenciou 30 ku 2 vdychom. Po poskytnutí prvej predlekárskej a lekárskej pomoci – sledovanie srdcovej a dychovej akcie, prípadná defibrilácia srdca, zavedenie kanyly do priedušnice s predychávaním, zavedenie cievneho prístupu a medikamentózna podpora srdca a tlaku krvi, už nasleduje nemocničná liečba na jednotkách intenzívnej starostlivosti až do úplnej obnovy životných funkcií. Z praxe sú známe prípady, keď dieťa pri podchladení na 24 °C prežilo utopenie aj 20 min.

Pri alergických reakciách rôznych typov a rozsahu je potrebné v rámci prvej pomoci podať antihistaminikum buď injekčne, alebo v tabletovej či sirupovej forme. V prípade Quinckeho edému či anafylaktickej reakcie podávame aj kortikoidy a neraz i adrenalín. Tieto prípady aj po podaní prvej pomoci patria minimálne pod niekoľkohodinový lekársky dohľad. O niečo zložitejšie je to pri poštípaní hmyzom, hlavne včelou či osou, pri ktorom je dôležité okolie vpichu ošetriť

injekciou adrenalínu a liečbu posilniť aj antihistaminikom i kortikoidmi. Mali by sme počítať s tým, že žihadlo uvoľňuje alergén ešte niekoľko hodín a dní po poštípaní, a preto sa v tomto prípade odporúča hospitalizácia. Deti, ktoré reagujú anafylaktickou reakciou by mali byť vybavené tzv. epipenom, t. j. jednorazovým perom na aplikáciu adrenalínu.

Pri uštipnutí zmijou sa v súčasnosti už nepodáva antiviperické sérum pre riziko alergickej reakcie. Miesto nad vpichom treba podviazať. Pacienta je potrebné hospitalizovať a liečiť príznaky, ktoré majú obvyčajne charakter sérovej reakcie s prejavmi krvácanosti a zmien prekrvenia.

Netreba zabúdať na riziko prenosných infekčných črevných ochorení. Základom prevencie je skladovanie mliečnych výrobkov v chladničke a ich likvidácia po záručnej dobe. Odporúča sa prevárať i čerstvé mlieko. Zeleninu a ovocie by sme mali pred použitím poriadne poumyvať, najlepšie pod tečúcou vodou. Rovnako pred konzumáciou jedla by sme si mali starostlivo umyť ruky.

V lete je potrebné dbať na dostatočný pitný režim. Starší ľudia a malé deti necítia smäd, preto ich musíme k pitiu tekutín opakovane vyzývať a následne kontrolovať. Zabránim tak rôznym kolapsovým stavom a srdcovým slabostiam. Malé deti, najmä dojčatá, netreba nadmerne obliekať.

Pred priamym slnkom sa máme chrániť opalovacími prípravkami s ochranným faktorom. Pre dojčatá a batolatá sa odporúča faktor 50, pre dospelých vyberáme faktor podľa charakteru pokožky. Samozrejme, všetko sa odvíja od geografickej lokalizácie dovolenky.

Do lekárnicky si na dovolenku nezabudnite pribalit lieky proti bolesti (Ibuprofen), lieky na hnačku (Hylak, Smecta, Endiaron), antihistaminikum (Zodac, Dithiaden), tekutý púder, masť Framykoin, obväzy, náplast na ošetrenie drobných úrazov, teplomer a Panthenol na ošetrenie popálenej pokožky.

Prajem vám príjemný a obohacujúci odpočinok bez zdravotných problémov s Kristom v srdci.

Jana Virčíková, lekárka

Ján Čarnogurský bol svätým kňazom

Ako 11-ročný odišiel z domu od Arodičov, aby študoval na nižšom gymnáziu v Podolínci. Potom ako 15-ročný prišiel do Levoče, aby študoval na riadnom Gymnáziu a ako 17-ročný vstúpil do Malého seminára v Banskej Bystrici, aby sa so súhlasom spišského biskupa začal pripravovať na kňazskú službu. V Banskej Bystrici po dvoch rokoch absolvoval maturitnú skúšku ako 19-ročný a ešte v tom istom roku ho spišský biskup poslal na filozofické a teologické štúdiá do Ríma. Ako 21-ročný obhájil dizertačnú prácu z filozofie na Urbanovom Kolégiu a ako 25-ročný aj dizertačnú prácu z teológie a dosiahol dva doktoráty, jeden z filozofie (PhDr.) a druhý z teológie (ThDr.). Keď odchádzal z domu na štúdiá, písal sa rok 1915, a keď sa vracal z rímskych štúdií späť do Spišskej diecézy, písal sa rok 1929. A keďže sa narodil 10. januára 1904, pri návrate z Ríma mal iba 25 rokov.

Člen Tretieho rádu Menších bratov

V roku 1926 mal obliečku a o rok neskôr sa stal členom Tretieho rádu Menších bratov a zvolil si rehoľné meno František (Assiský). Keď mal obliečku, mal iba 22 rokov, a keď sa stal členom Tretieho rádu Menších bratov sv. Františka, mal iba 23 rokov. Fascinoval ho životný príklad sv. Františka z Assisi a usiloval sa, aby ho nasledoval na ceste k Bohu.

Kňaz

V roku 1928 bol v Ríme vysvätený na kňaza v Pápežskej lateránskej bazilike, ale primície mal až o rok neskôr v júli 1929 vo svojom rodisku v Malej Frankovej. Potom mu biskup Ján Vojtaššák prideliť kaplánske miesto v Kežmarku. Ako 32-ročného kňaza ho biskup povolal do Kňazského seminára, kde vykonával službu špirituála (spovedníka a duchovného otca bohoslovcov) a stal sa aj profesorom morálky a pastorálky na Vysokej škole bohosloveckej v Spišskej Kapitule. Zároveň mu biskup Vojtaššák zveril úlohu riadiť misijné diela v celej Spišskej diecéze.

Zomrel počas púte na Mariánsku horu

30. júna 1938 špirituál a profesor Ján Čarnogurský putoval so seminaristami pešo zo Spišskej Kapituly na Mariánsku horu. V Levoči mu prišlo zle a upadol do bezvedomia. V nemocnici ho bol navštíviť aj biskup Ján Vojtaššák so svojím tajomníkom Jozefom Kapalom a pri jeho posteli zaplakal. Ján Čarnogurský zaopatrený sviatosťou pomazania chorých zomrel dve hodiny po polnoci 1. júla 1938. Mal iba 34 rokov. 3. júla 1938 zádušnú svätú omšu v chráme sv. Jakuba slúžil biskup Ján Vojtaššák a pohrebnú svätú omšu vo Veľkej Frankovej slúžil o deň neskôr rektor Kňazského seminára Mons. Ján Ferencík. Pohrebné obrady v Malej Frankovej viedol dekan a farár zo Spišskej Starej Vsi Andrej Podolský.

Bol svätým kňazom

Básnik Janko Silan, ktorý Jána Čarnogurského osobne poznal ako bohoslovec, napísal o ňom báseň pri príležitosti jeho odchodu na večnosť. V tejto básni ho otvorene nazval „svätcom“. Známy Mons. Viktor Trstenský v novinách z 9. júla 1938 napísal, že „ľudia, v presvedčení, že je v nebi pri Bohu, sa nemodlia za spásu jeho duše, ale modlia sa k nemu, aby sa za nich prihovril u Boha“. Rehoľná sestra Augustína z Kongregácie dcér Božej lásky, rodáčka z Malého Slavkova napísala, že „na jeho príhovor sa uzdravila zo svojej choroby, lebo sa k nemu modlila“. Privátny kult k osobe kňaza Jána Čarnogurského existuje dodnes. Mnohí veriaci sa aj v súčasnosti k nemu modliavajú a prosia ho o príhovor u Boha.

Z dizertačnej práce Anny Dudovej

Boh dáva slobodu. A čomu dáš prednosť?

Rozhovor s novokňazom Matúšom Reinerom

Náša farnosť opäť prežíva radosť z Božej priazne. Máme novokňaza. V iných farnostiach udalosť ojedinelá. Ťažko povedať, prečo práve Markušovce sú požehnané novými kňazmi v krátkej časovej následnosti. To nás, samozrejme, zaväzuje obetovať naše modlitby za kňazov i nové kňazské povolania. Tentoraz predovšetkým za Matúša Reintera, ktorému sme položili niekoľko otázok.

PRED VYSVIACKOU

Ako si prežíval detstvo, školské roky? Čo sa odvtedy zmenilo?

Od malička sme vyrastali s bratom Jozefom – dvojčaťom. Všetko sme prežívali spolu. V škôlke som nerád spal, a keď nás učili básničku Veľký Lenin, my s bratom sme to vyslovovali Veľký Leniv (lenivec). Do roku 1991 sme bývali s rodičmi u starých rodičov. Dedo nás oboch brával na kolená a veľmi sa z toho tešil. Rodičia sa večer modlievali spolu s nami pri našej posteli, brávali nás často na výlety. Nevyrastali sme v „obývačkovej“ kultúre – hlavne víkendy boli pestré.

Aj na strednej škole som mal svoj svet. S Jozefom sme začali chodiť na biatlon, každý deň tréning, aj troje pretekov do týždňa, 50 štartov do roka. (Na otázku, či niekedy vyhral,

Matúš odpovedal, že diplomov má veľa, ale v roku 1999 vyhral 3. miesto na MS). Doma bolo rušno – práca na gazdovstve, škola, šport. Nechcel som ísť za kňaza. Začal som o tom uvažovať na konci 4. ročníka, keď som čakal na Božie potvrdenie. Boh povoláva, vzbudzuje túžbu, ale rozhodnutie je na človeku. Po dvoch rokoch premýšľania som zanechal štúdium techniky v Košiciach a nastúpil do seminára. Chcel som ísť k saleziánom, no rozhodol som sa inak.

Čím bol zaujímavý život v seminári?

V seminári je čas vyhradený na všetko. Aj na štúdium – v zodpovednej slobode (úsmev). Je tam režim. Chceš tam byť – dodržiavaš ho, nechceš – nedodržiavaš. Vždy som mal veľa aktivít pomimo. Niekedy som radšej pracoval, šiel na brigádu ako sa učil (opäť úsmev). Každý musí zvažovať svoje

schopnosti, je to očisťovanie motívov. Rozhodneš sa a ideš za tým. Boh dáva slobodu. A čomu dáš prednosť? Tomu, čo chceš ty, či tomu, čo chce Boh? Čo by bolo lepšie?

Žili sme tam ako v malej dedine, 60 seminaristov. Prišli mladší, odišli starší, putovalo sa, často sme sa rozprávali, zdieľali radosti i starosti. Najprv „ťahali“ starší mňa, a potom som sa dostal do pozície staršieho ja a „ťahal“ som mladších. (Dozvedeli sme sa, že Matúš bol tri roky šéfredaktorom seminárneho časopisu Brázda.)

Vrcholia prípravy na tvoju kňazskú vysviacku, zamýšľaš sa nad tým, čo bude potom?

Niekedy je náročné žiť prítomnosť, nie ešte zamýšľať sa nad budúcnosťou. Kňazstvo je len ďalšou etapou Božieho plánu so mnou. Boh je „srandista“, nikdy neviem dopredu, čo mi pripraví. Nemám obavy, ale ani ružové okuliare. Odovzdávam sa do Jeho rúk.

Kedy sa začal Tvoj osobný vzťah s Bohom?

Vnímal som Boha od mala, modlil som sa každý večer. Pociťovať Jeho prítomnosť som však začal až na strednej škole. Uvedomil som si, že svet má nejaké hodnoty a cítil som, že Boh je so mnou a pomáha mi. Boh si človeka nájde a čím je tvrdohlavejší, tým to má ťažšie.

Plánuješ sa ďalej vzdelávať?

V kódexe kánonického práva je ustanovená povinnosť naďalej sa vzdelávať, takže plánujem.

Máš obľúbenú modlitbu?

V seminári sme mali predpísané modlitby, ale mohli sme sa modliť i spoločne, napríklad Korunku k Božiemu milosrdenstvu či ruženec. Najradšej mám bolestný ruženec.

Ako spomínaš na „stretká“ mladých? Čo v tebe zanechali?

Patril som medzi najstarších. Začínali sme šiesti alebo sedmi, postupne sa pridávali mladší. Niekedy sú i väčšie

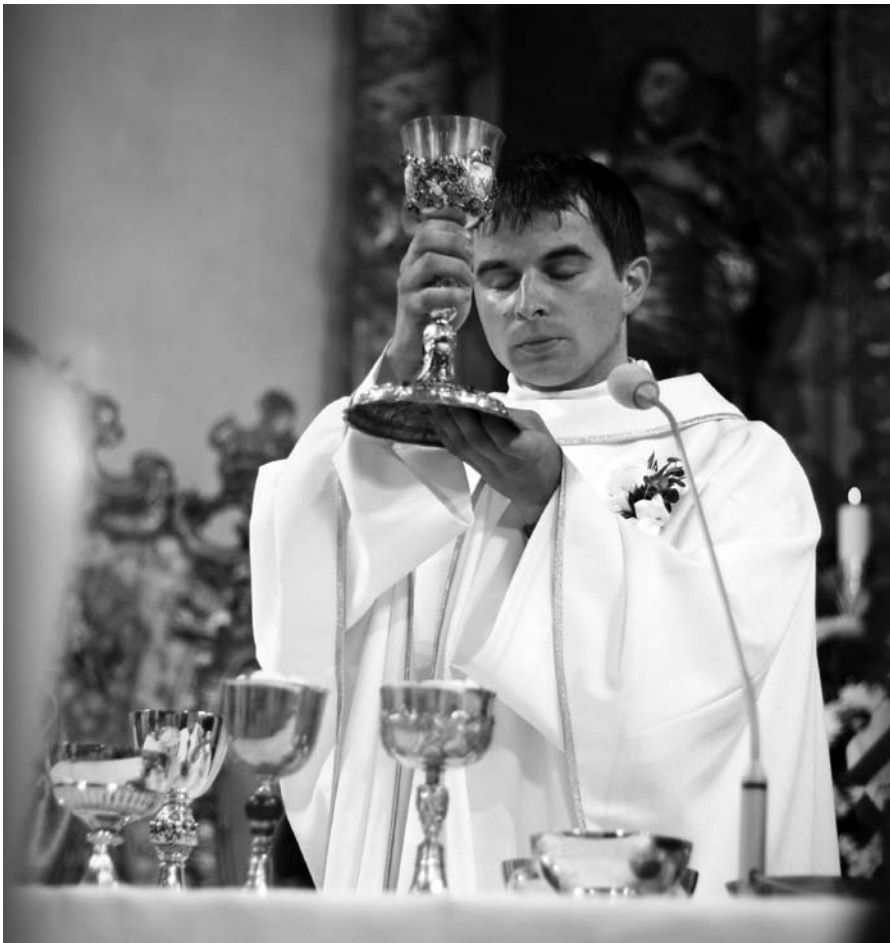

Matúš Reiner

sa narodil 24. 8. 1984 v Spišskej Novej Vsi rodičom Jozefovi a Márii, rodenej Klučárovej. Má dvoch bratov (s jedným z nich je dvojča) a najmladšiu sestru Máriu. V rokoch 1990 – 1999 navštevoval Základnú školu v Markušovciach. Potom nastúpil na Gymnázium sv. Františka Assiského v Levoči (1999 – 2003). Po úspešnej maturitnej skúške začal študovať na Technickej univerzite v Košiciach, na Fakulte elektrotechniky a informatiky. Po dvoch rokoch štúdium zanechal, aby v roku 2005 začal svoje nové štúdium a formáciu v Kňazskom seminári v Spišskej Kapitule.

Dňa 18. júna 2011 bol v Katedrále sv. Martina vysvätený za kňaza. Slávnostnú primičnú omšu slúžil 19. júna 2011 v rodných Markušovciach. Kazateľom bol vdp. Valentín Kokoruďa.

-red-

vekové rozdiely prospešné, mladí boli „ťahani“, teraz oni „ťahajú“ mladších, a tak to pokračuje. Funguje to, vzájomne sa podporujeme.

Je dobré, keď takéto aktivity podporí kňaz svojou prítomnosťou a tiež je skvelé, že máme k dispozícii miestnosť na fare. Vždy si niekto z mladých pripraví tému, o ktorej sa rozjíma a diskutuje. Niektorí spolužiaci zo seminára nemohli zažiť „stretka“, výlety, organizovanie akcií, tak mi ticho závideli. Je to vo farnostiach naozaj výnimočné.

Chceš naďalej pracovať s mladými v novej farnosti?

Chcem pracovať aj s mladými, ale kňaz by mal vo farnosti slúžiť všetkým.

Myslíš, že dnešný svet je zlý? Ako pozeráš do budúcnosti?

Problémy sú, je tu informačné embargo. Raz som počul, že v kampani za potraty robili výskum, v ktorom 20% ľudí bolo za potraty. Do médií však pustili informáciu, že za potraty je 60% opýtaných. Potom po dvadsiatich rokoch bolo skutočne za potraty 60% ľudí. Tlak zvonku je silný, ľudia sú negatívne ovplyvňovaní, ale napriek tomu túžia po duchovne. Média odpútavajú pozornosť, absurdity vyhlasujú za normálne, politici zahmlievajú vlastné špinavosti otváraním umelo vytváraných tém. Človek je vo svojej podstate dobrý, len vo vnútri je niekedy pomýlený. Do budúcnosti hľadím s nádejou.

PO VYSVIACKE

Aké slová či gestá sa ťa počas vysviacky najviac vnútorne dotkli?

„Napln svoj život tajomstvom Pánovho kríža.“

Tušil si do akej farnosti ťa po vysviacke pošle otec biskup? Prečo práve Žehra?

Nie, netušil som, kam pôjdem. Žehra zrejme preto, lebo ma tam posielala Boh a ešte k tomu ochorel ich kaplán, a preto tam potrebovali poslať niekoho iného.

Matúšovi ďakujeme za rozhovor a ubezpečujeme ho, že ho budeme v myšliach a v srdciach sprevádzať na jeho kňazskej ceste.

*Za redakciu
Adriana a Peter Lazorovci*

Slovo na prázdniny

Dlho očakávané dni prázdnin sú tu. Odpočinok od práce, od dennodenného vstávania do školy, od učenia, od písomiek, od učiteľov. A od čoho ešte v lete odpočívame?

Raz sa istý katechéta opýtal detí, či chodili cez prázdniny do kostola, či sa denne modlili a deti prekvapene odpovedali: „A prečo? Veď boli prázdniny!“ A zarmútený katechéta im začal vysvetľovať, že v škole síce nie sme každý deň, ale od Boha a jeho štedrosti sme vždy závislí! Naši učitelia nie sú s nami dennodenne, ale Ježiš je s nami neustále! A čaká, že si ho všimneme, že si naňho nájdeme čas... Že tráviť čas s Pánom nebude pre nás povinnosťou, ale radosťou.

Keby sa takto správali len deti, bolo by to ešte pochopiteľné, hoci trochu smutné. O kolko smutnejšie však je, keď takto zmýšľajú aj dospelí. Pred rokom som započul od jednej pani tieto

slová: „Ach, leto skončilo, aj po dovolenke už máme, už by sa patrilo aj do kostola!“ Ale toto je hrozný omyl!

Slovo „prázdniny“ neznamená, že sú pred nami „prázdné dni“. Bez aktivity, bez športu, bez hier, bez turistiky. Ani bez Boha. Prázdniny či dovolenka nezačínajú zamknutím Ježiša v kostole, aby nám náhodou nekazil náladu počas krásnych letných slnečných dní. Ježiš je Emanuel, Boh s nami, a chce byť s nami vždy. Chce s nami prežívať nielen ťažké dni, ale aj radostné, chce spolu s nami bojovať, ale i odpočívať.

Boh je prameňom dobra. Všetko krásne je jeho darom. Nie je preto pomýlené chcieť, aby nám bolo dobre bez neho, bez jeho požehnania? Nezbúdajme, že Pán je prameňom všetkého, čo život prináša, aj toho, na čo sa tešíme na začiatku prázdnin. Dovoľme mu, aby nás obdaroval ešte viac...

Marek Ondra, kaplán

rodičia, na slovíčko ...

Kto chce fungovať, musí oddychovať

*Posledné dni nezvládam. V práci už me-
liem z posledného, doma som nervózna,
s manželom si nevieme nájsť spoločnú
chvilu na rozhovor. Zdá sa, že podlieham
hektickej dobe a nestíham. Jednoducho je
najvyšší čas oddychnúť si.*

Vďaka Bohu, že nám dal čas dovoleníek a odpočinku. Ako a kde prežiť dovolenku sa neodvážim radiť. Každý relaxuje jemu vlastným spôsobom. Jedno je však isté, nemusíme byť v prímorskem letovisku, aby sme si oddýchli. Dá sa oddychovať aj doma či v blízkosti domova. Je dobré uvedomiť si, že je to moja dovolenka, že mám pred sebou desať dní (aspoň desať dní je potrebných na oddych) pre seba, nie pre zamestnanie doma. Odporúčam oddychovať bez detí, aby sme sa im mohli venovať naplno po návrate z dovolenky – potom k nim budeme vládnejší, pozornejší, vnímavejší. Skúsme poslať deti na prázdniny – k babke, do tábora... Aj oni potrebujú oddych bez nás – rovnako pookrejú a prežijú rôzne zážitky.

Počas dovolenky sa venujme hlavne sebe. Skúsme si dopriať niečo, na čo sme po celý rok nemali čas – preležať celý deň, vyšívať, čítať knihu, urobiť si piknik, vybrať sa do prírody, do kina, múzea, do reštaurácie, zašportovať si, čokoľvek.

Nezabudnime, že človek sa dokáže uvoľniť a odreagovať i pri modlitbe, ktorá je aj vo chvíľach oddychu naplnením vyprahnutého vnútra. Doprajme si, ak je to možné, chvíľu v prázdnom kostole alebo v kaplnke. Môžeme prežiť úžasný pocit ticha, ktoré lieči.

Ak nám vyhovuje spoločnosť priateľov, pozvime ich a rozprávajme sa, pozrime si dobrý film, vypime pohárik vína či mojita. V horúcich dňoch dobre padne i osvieženie v jazere či na kúpalisku. Možno navštívime kaderničku alebo si kúpime nejaké nové oblečenie, ktoré poteší zvlášť nás, ženy. Aj to je dôvod pre radosť a uspokojenie. Výber je na nás. Hlavne nepodľahnime povinnostiam, veď ako sa hovorí: „Robota nie je zajac, robota počká.“ Zvlášť počas dovolenky.

Adriana Lazorová

Milí mladí!

ERko vnašejfarnostifunguje už druhý rok. Animátori organizujú pre deti mnohé akcie, aby im ukázali, ako sa dá žiť živou vierou a vytrhli ich z chybných predstáv, že viera je určená len pre starých rodičov. Zakladatelia eRka aj animátori si uvedomujú dôležitosť vytvárania vhodných podmienok pre duchovný rast dieťaťa, aby tak mohlo správne napredovať a byť skutočným kresťanom dnešnej doby. Preto sa organizujú aj väčšie akcie, kde sa stretávajú viaceré farnosti, ktoré sú si navzájom povzbudením a príkladom.

Misijná púť detí v Levoči a výlet do Solivaru v Prešove

Púť detí do Levoče patrí medzi každoročnú akciu a tohto roku sa jej zúčastnilo okolo 1300 detí i vedúcich. Deti majú vždy za úlohu doniesť obetný dar, v tomto ročníku púte to bola fľaša vody alebo prací prášok. Tie sa väčšinou posielajú do Afriky, ale tentoraz sa odniesli do krízového centra Alžbetka v Spišskej Novej Vsi. Pre deti je pripravený program v podobe úloh a súťaží. Vyvrcholením dňa bola svätá omša, ktorú slúžil otec biskup Štefan Sečka.

Koncom mája vedúci zorganizovali pre deti výlet do Prešova. Navštívili len Solivar, ale tiež sa prešli po námestí, zúčastnili sa svätej omše, na ktorej spievali detské piesne a vystúpili aj na Kalváriu, kde sa spoločne pomodlili. Úloha výletu, prežiť spoločne príjemný deň, bola určite splnená.

Kampaň Vypni telku, zapni seba

V eRku táto kampaň existuje už od roku 2001. Jej poslanie vystihuje názov. U nás vo farnosti trvá štyri dni, pričom každý deň je venovaný rozdielnej oblasti. V prvý deň je pre deti pripravené bežné stretnutie zamerané na tému kampane, druhý deň je venovaný tvorivým nápadom, na ďalší deň si môžu zašportovať a vyvrcholením je spoločná opekačka, ktorá tohto roku nevyšla z dôvodu zlého počasia. O tom, čo prinášajú tieto akcie vedúcim a deťom sa môžete dozvedieť viac v nasledujúcej anke.

Anketa

1. V čom teba osobne ako animátorku obohatila Misijná púť detí, kam-

paň Vypni telku, zapni seba alebo výlet do Solivaru?

2. Aký význam vidíš v organizovaní takýchto akcií?

3. Aký vtipný zážitok sa ti vryl do pamäti z týchto troch výletov?

1. Bola som veľmi rada, že som sa zúčastnila jubilejného 10. ročníka tohtoročnej Misijnej púte detí v Levoči. Úžasná atmosféra a skúsenosti ostatných vedúcich ma psychicky veľmi podporili v ďalšej práci s deťmi. Slová otca biskupa Štefana Sečku ma presvedčili o tom, že moja práca má zmysel. Zadosťučinením bol pre mňa detský smiech, ktorý sa ozýval Mariánskou horou. Kampane Vypni telku, zapni seba som sa, bohužiaľ, zúčastniť nemohla. Výlet do Solivaru bol pre mňa zážitkom. Veľmi ma potešilo, že naše deti prejavili záujem a nehanbili sa pýtať sprievodcu v Solivare rôzne otázky.

2. Je dobré robiť takéto akcie či už menšie, alebo väčšie. Deťom tak môžeme ísť vlastným príkladom. Môžu stráviť čas so svojimi rovesníkmi, spolu sa zabaviť, viac sa spoznať a v neposlednom rade si aj rodičia môžu trochu oddýchnuť.

3. Z chuti som sa zasmiala, keď sme mali rozchod v Prešove a pomaly sa blížil čas nášho odchodu domov. Už z diaľky som videla Aničkin úsmev skráslený zmrzlinou, ktorú mala asi na celej tváričke. V tej chvíli som si spomenula na svoje detské roky, kedy som bola pri jedení zmrzliny špinavá nielen na tvári, ale, bohužiaľ, si to neraz odnieslo aj moje oblečenie :).

Anka, 18 r.

1. Mňa ako animátorku najviac obohacujú deti svojou radosťou z každého nového zážitku, svojou energiou a hlavne zvedavosťou, ktorá im nikdy nechýba – tak tomu bolo aj na výlete v Solivare, kde sa deti vypytovali ostošeť :). Animátorka najviac

poteší, keď vidí, že program, ktorý pripravil, je pre deti obohatením. A tak sa obohacujeme navzájom :).

2. Určite v tom, že deti zmysluplne trávia voľný čas a spoznávajú, čo je to spoločenstvo. Zároveň si vytvárajú nové priateľstvá s deťmi z iných farností

3. Každá chvíľa, ktorú sme spolu strávili, aj keď nebola vždy vtipná, bola nezabudnuteľná. Napríklad spoločná sv. omša, na ktorej deti spievali, čítali čítania, ale aj veselé nakupovanie či útek pred dažďom...

Marianna, 18 r.

Reakcie detí

1. V čom teba osobne obohatila Misijná púť detí, kampaň Vypni telku, zapni seba alebo výlet do Solivaru?

2. Aký vtipný zážitok sa ti vryl do pamäti z týchto troch výletov?

1. Zúčastnila som sa výletu v Solivare. Ten ma obohatil nielen tým, že som mohla navštíviť múzeum a vidieť ako sa vyrábala soľ, ale videla som aj

mesto Prešov a iné zaujímavé miesta. No najviac ma obohatilo to, že som mohla stráviť celý deň v spoločnosti skvelých ľudí, s ktorými som sa cítila príjemne.

2. V Prešove určite nechýbala zábava. Odniesla som si odtiaľ veľa pekných zážitkov. Či už z výstupu na Kalváriu, alebo spoločnú svätú omšu, nakupovanie v Tesco, ale aj cestu autobusom, počas ktorej sme sa rozprávali, spievali si, modlili sa. Na takýto výlet nezabudnem a dúfam, že sa zopakuje :).

Mária, 14 r.

1. Kampaň Vypni telku, zapni seba je veľmi užitočná. Je na nej veselo a namiesto vysedávania pred televíziou sa zabávame s kamarátmi. Keď je tvorivý deň, tak sa naučíme vyrábať rôzne maličkosti nielen pre seba, ale aj pre blízkych na Vianoce alebo na nejaký sviatok. Cez športový deň animátori pre nás pripravujú aktivity, ktoré potom musíme plniť. Je to užitočné pre naše zdravie, pretože pomocou hier sa pohybujeme na čerstvom vzduchu a nevysedávame pred

telkou. Opekačka je krásnym ukončením kampane, ktorá sa podľa mňa páči každému dieťaťu, lebo sa aj zabavíme, aj si pocvičíme a máme nový a lepší zážitok ako pozeranie telky.

2. Najkrajší zážitok bol pre mňa výlet do Solivaru. Úžasné bolo, že sme tam boli len my – deti a vedúci, a objavovali sme krásy Prešova. Okrem návštevy Solivaru sme vystúpili aj na Kalváriu, kde sme videli nevesty, ktoré sa tam fotili, spievali sme si pesničky, hrali naše obľúbené hry a Lucia nám rozprávala, kde sa čo nachádza v Prešove. Keď sme cestovali do Prešova vedúce nám čítali príbeh Soľ nad zlato. Bol to nezabudnuteľný deň. Spoznali sme nové mesto a popritom sme vyznávali vieru v Pána Boha. Som veľmi rada, že vedúce sa nám tak venujú a vymýšľajú pre nás nové výlety, ktoré si podľa mňa každý uchová vo svojej pamäti. V mene všetkých detí sa chcem vedúcim poďakovať za všetko, čo pre nás robia.

Júlia, 11 r.

Text: Lýdia Bušovská

Udialo sa vo farnosti

Oprava odkvapov na kostole v Markušovciach a strechy okolo veže

30. apríla sa previedla oprava odkvapov, ktoré boli po zime veľmi poškodené. Túto prácu urobili: Michal Franko, František Kalafut, Martin Macej, Valent Hudák a Imrich Laznia. Pán Tibor Hospudka poskytol na opravu lešenie.

7. mája sa robili úpravy na streche okolo veže, lebo sneh strhol počas zimy niektoré časti plechu. O nápravu sa postarali títo chlapi: Michal Franko, František Kalafut, Peter Tarbaj a Imrich Laznia. Všetkým patrí veľká vďaka. Nech ich Pán odmení svojou milosťou.

Oprava plota vo farskej záhrade

Keďže pred rokom veľká povodeň poškodila plot v dvoch miestach, boli polámané stĺpiky plota. Táto oprava sa začala 10. mája pri ktorej boli: Michal Franko, Michal Lazor, Anton Marcinko a Imrich Laznia.

Úprava medze pod kostolom v Markušovciach

Pred rokom v apríli sa spílili stromy a už vtedy sme chceli toto prázdne miesto upraviť. Kvôli rôznym okolnostiam sa to vtedy nestihlo, ale 14. mája vďaka obetavosti a ochote mnohých sa to podarilo. Pri úprave medze boli: Ján Živčák, Michal Franko, Mária Franková, Marcela Dudová, Magdaléna Kalafutová, František Kalafut, Anton Marcinko, Vladimír Macej st., Vladimír Macej ml., Martin Macej, Michal a Stanislav Franko, Jozef Sukeník, Marek Sukeník, Tomáš Farkašovský, Pavol Zmuda a Matej Reiner. Všetkým patrí úprimné Pán Boh zaplať. Veľká vďaka patrí pánovi Živčákovi, farníkovi z Lieskovian za odbornú asistenciu pri úprave, ktorý vo veľkej miere sponzoroval toto dielo.

Nový chodník pred vstupom do fary

23. mája sa urobil nový chodník pred farou, keďže pôvodný chodník už

Prvé sväté prijímanie v Lieskovanoch

bol z veľkej časti rozpadnutý. Odbornú prácu viedol pán Jozef Grečko a pomáhali mu Jozef Čuchran a Lubomír Bukšár.

Prvé sväté prijímanie vo farnosti

Tohto roku v našej farnosti boli štyri slávnosti prvého sv. prijímania. Prvý termín bol na Tepličke, 8. mája pristúpilo päť detí, dvaja chlapci a tri dievčatá. Druhý bol v Lieskovanoch, 15. mája pristúpili štyri deti, dvaja chlapci a dve dievčatá. Tretí bol v Markušovciach - Rómske, 21. mája pristúpilo jedenásť detí, šesť chlapcov a päť dievčat. Štvrtý opäť v Markušovciach, 29. mája pristúpilo sedemnášť detí, desať chlapcov a sedem dievčat.

Veľké poďakovanie patrí všetkým ženám a dievčatám, ktoré tohto roku pripravili deti na slávnosť prvého sv. prijímania. Na Tepličke to boli Janka Šlejzáková, Janka Pavlíková a Barborka Hamráčková. V Lieskovanoch

Zuzka Kapustová. V Markušovciach Marcela Dudová a Lucia Klučárová.

Úpravy pred prímichnou slávnosťou

Obetavosťou a ochotou mnohých žien pod vedením pani Marty Kamenickej sa vyčistili všetky chodníky a zväzdače vody okolo kostola.

Pani Emília Klučárová zorganizovala natieranie striešky na múre okolo kostola, ktoré previedli mladí: Pavol Zmuda, Dominik Sečka, Michal Kalafut, Lucia a Petra Klučarové a Pavol Zmuda st.

Pán Peter Klučár a Jonáš Čuchran sa postarali o opravu zábradlia pri vchode do kostola z nižného konca.

Pán Michal Franko a Anton Marcinko opravili zábradlie pod kostolnou medzou a postarali sa o nový náter.

Všetkým, ktorí svojou ochotnou službou pomohli pripraviť prímichnú slávnosť, patrí veľká vďaka a úprimné Pán Boh zaplať.

-red-

Milí Dobráčikovia!

I tento rok niektorí z vás prvýkrát pristúpili k prvému svätému prijímaniu, aby sa mohli zjednotiť s Ježišom. Deti z našej filiálky v Lieskovanoch prežívajú túto slávnosť v menšom počte, no nemôžeme tvrdiť, že by ich to ukracovalo o zážitky z prežitia skutočne výnimočného dňa. Svedčia o tom ich vlastné slová.

Katka Mrovčáková mala strach pred svätou spoveďou, no nakoniec to zvládla. Nezabudla spomenúť i katechétku Zuzku, ktorej ďakuje za dobrú prípravu. Z prvého prijatia Ježiša mala veľkú radosť, zaplavil ju pocit istoty, že je s ňou a ona s ním. Keď Dominika Lazorová prijímala Krista do srdca, spoznala, že sa všetky prvoprijímajúce deti cítili skvelo, hoci mali pri čítaní trému. Prvé sväté prijímanie opísala ako veľmi krásnu sviatosť. Marek Sopka si spomenul, že sa v ten sviatočný deň veľmi tešil, ale zároveň sa aj trochu bál, že niečo zabudne alebo pokazí. Počas

svätej omše z neho strach opadol, a keď prijal Pána Ježiša, bol šťastný, že budú priatelia. Na prijatie Pána Ježiša sa tešil aj Mirko Mrovčák, ktorý mal radosť aj z nového bicykla.

Verím, že vás svojimi výpoveďami lieskovianske deti presvedčili o tom, že nezáleží na počte detí, ktoré pristúpia k sviatosti Eucharistie, ale na otvorenosti ich srdiec a túžbe vytvoriť si s Kristom priateľský vzťah.

Mini kvíz

Pripravili sme si pre vás i mini kvíz o živote Jána Pavla II. Zistite, čo viete a čo nie. Správne odpovede si nenechajte pre seba, ale zasúťažte si s nami a pošlite nám ich.

1. Ako sa volal Ján Pavol II. občianskym menom?

- a/ Jozef Ratzinger
- b/ Karol Wojtyła
- c/ Jozef Tomko

2. 13. mája 1981 bol spáchaný atentát na Svätého Otca. Viš aký cirkevný sviatok sa v tento deň slávi?

- a/ Levočská Panna Mária
- b/ Fatimská Panna Mária
- c/ Panna Mária Lurdská

3. Kde sa narodil Ján Pavol II. ?

- a/ Wadowice
- b/ Rím
- c/ Krakov

4. V predvečer akého sviatku zomrel?

- a/ Nedela Božieho milosrdenstva
- b/ Nanebovzatie Panny Márie
- c/ Veľkonočná nedela

5. Ako sa volá nástupca Jána Pavla II.?

- a/ Benedikt XV.
- b/ Ján Pavol III.
- c/ Benedikt XVI.

6. Viš vymenovať niektorých svätých, ktorých Ján Pavol II. počas života stretol?

Adriana a Peter Lazorovci

Založené 1999

fotoobjektívom

Primície v Markušovciach

(Snímky: Peter Lazor)

Vydáva Rímskokatolícky farský úrad Markušovce pre farnosť Markušovce a filiálky Teplička, Pod Teplička a Lieskovany. Zodpovedná redaktorka: Mgr. Monika Hodnická. Redaktori: Mgr. Adriana Lazorová, Peter Lazor, Lýdia Bušovská a externisti. Sadzba a grafická úprava: Ing. Peter Hamrák. Technické spracovanie: Tlačiareň Kežmarok. Jazyková úprava: Mgr. Barbora Klučárová. Odborný konzultant: Mgr. Ondrej Švančara, Imprimatur: Prof. ThDr. František Tondra, spišský diecézny biskup, BÚ 16.2.1999, č. prot. 113/99. Registrované OÚ, odbor školstva a kultúry v Spišskej Novej Vsi, reg. č. 2/99. Náklad 1000 kusov. Adresa redakcie: Rím. kat. farský úrad, Michalská 52, 053 21 Markušovce. Nepredajné. E-mail: info@pokojadobro.sk. <http://www.pokojadobro.sk> Redakcia si vyhradzuje právo upravovať príspevky. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

www.pokojadobro.sk